

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2464

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 7 aprilie 1957

Un om bogat

Ioniță Pisu e un om bogat. Are tot ce-i trebuie: pline, mămăligă, legume, haine, mobilă, radio, răcitor, acordeon și bani. Mai ales bani. Acordeon cinciște de mii de lei. Toate acestea sînt cîștigat într-un an de muncă în colectivă, de pe 492 de zile-muncă făcute de el și familie. Ioniță Pisu trăiește acasă la el ca un boier. Se spune că într-o zi, Ioniță Pisu s-a dus cu femele și cu băiatul la București să facă diferite și diverse târguri. A intrat într-un magazin și a început să aleagă marfa.

— La dați să văd și eu paltonul ăla. Mda, e bun. Două la pachet, Acordeonul ăla? Două mii și ceva... Fă-i bon. Pune și-un răcitor sau cum dracu-i zice. Să nu se mai pîndă musca pe mincare vara cînd e zăpușeală.

Vînzătorii se uitau cum crucușă la el. Ce-i cu asta, de unde are atîția bani? Suma totală a bonurilor se ridică la 11.100 lei. Cineva s-a gîndit să amuțe Mihița. O fi oricum spîrgător. Sau a cîștigat la Loto?

— Măi nene, al cîștigat la Loto? Ia întrebă un gură-cască, cu mîntă de mare șmecher.

— Mda, ă-a răspuns în doi peri Ioniță. Am cîștigat.

— Și joci de mîntă?

— De-un an.

— Ce se numere joci?

— Nu joc cu numere, joc cu zile.

— ???

— Iac-asa, fac zile.

— Ai fi și matală ureu dîmnezeu! Cum le faci?

— Cu palmele, io-te!

Și Ioniță Pisu ă-a arătat două palme mari și late, bătoarite ca o potecă. Șmecherul s-a uitat la el cu ochii mari și a plecat strîmbîndu-se.

Trăind poezia asta am auzit-o de la alții — precizez. Cînd l-am spus-o lui Pisu acesta a ris, și a dat din mîntă.

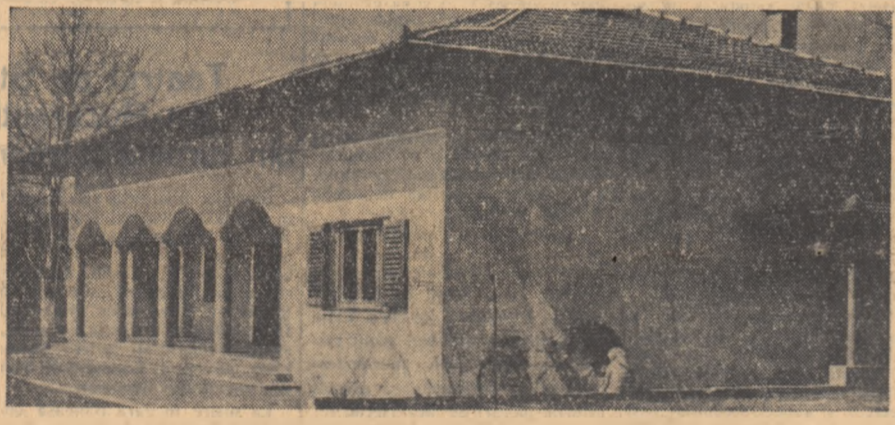
— Fleacuri.

Alteceva nu mi-a spus. Ceva adevărat este totuși în povestea asta. Ioniță Pisu și-a făcut mobilă de 11.000 lei, adică: studiu de lemn de cîreș; masă dublă de sticlă; buget de cîreș; pat dublu, două somiere, bașcă — cum am mai zis — un radio mare Super și mai nu știu cum, un acordeon, un răcitor plus hîmăne de tot felul pentru toată populația familiei sale.

În concluzie, Ioniță Pisu e un om bogat. Pentru asta a și muncit în gospodărie un an întreg, zi de zi. Gospodăria colectivă

din Diochești n-are prea mult pîmînt — 1850 ha de via și 23 ha, grabă! — dar oamenii au muncit atât de bine, s-au gospodărit într-un chip atât de străduțit, încît la fiecare zi-muncă a revenit fabuloasa sumă de 108 lei. Colectivistii binecuvîntează din toată inima ziua în care au iscolit cererile de intrare în gospodărie. În zilele acestea de primăvară se muncеște aici cu un entuziasm aproape idilic, toată atmosfera încadrîndu-se într-un tablou general care respiră cel mai profund optimism. Toți membrii familiei Pisu, adică el, nevastă-sa, cele două fete și Ionel, care-i și secretarul U.T.M.-ului, au ieșit de mult la treabă. Via gospodăriei așezată împrejurul sedului, pe o spinare de deal se alinază în rînduri perfecte și nesfîrșite. Printre butucii de vie trece unul după altul plugurile trase de cal, lăsînd în urmă linii drepte, paralele și negre. În curtea sedului, înăuntru, e o curățenie și un lux — categoric lux — impresionant. Vechiul curcaci al unui fost moșier a fost renovat. S-a făcut o sală de spectacole în care se poate da o mică recepție cu tot fastul ce se impune, iar de curînd s-a hotărît să se dea în funcțiune baia.

Cada de porțelan fin, lucioasă și albă ca laptele, va primi în ea țărani care nu s-au spălat pînă acum decît la giră și în copoie, să se gîdească și ei cu apă caldă, preîncălzită prin plinia dușului. „Eh, mama mă-sii, adică boierii erau mai cu moș, numai ei să se spele în copoia de por-

Sediu gospodăriei colective din Diochești

Petroliștii discută despre îmbunătățirea sistemului de salarizare

La întreprinderea 3 foraj Moinești, au avut loc în aceste zile dezbateri ale oamenilor muncii în vederea introducerii sistemului de salarizare îmbunătățit. Petroliștii manifestînd un interes deosebit au analizat lipirile actuale în ceea ce privește normarea și salarizarea ca și măsurile ce se impun.

S-a constatat că principala lipsă a actualului sistem de salarizare, așa cum s-a manifestat în întreprinderea respectivă, este existența unei necoordonanțe între salariul tarifar și cîștigul total al muncitorilor. Salariul tarifar al muncitorilor din întreprinderea sus-amintită nu constituie nici pe departe baza cîștigului, el reprezentînd doar un procentaj cuprins între 30—40 la sută din venitul petroliștilor. În acest sens ar putea servi ca exemplu lăcătugul Constantin Volan. Lunar el cîștigă peste 800 lei. Din această sumă, salariul său tarifar reprezintă numai 43 la sută.

Actualul sistem de salarizare — au arătat muncitorii — conține deficiențe serioase și în ceea ce privește stimularea calificării oamenilor. El prezintă niveluri între categoriile de încadrare tarifară ce necesită o calificare ridicată și cele care cer o calificare mai mică. Diferența dintre podar și ajutor-sondor șef — de pildă — este de numai 64 lei lunar, iar aceea dintre acesta din urmă și sondorul șef — de 78 lei lunar.

Există în cadrul întreprinderii o serie de norme de timp necoordonate. Se înregistrează de cele mai multe ori depășiri de norme exagerate, în timp ce productivitatea muncii continuă să fie scăzută. Aceasta s-a observat mai ales la echipele de revizie a utilajului. De pildă, ele nu sînt în măsură de aceste echipe ajung pînă la 100 la sută. Ele nu sînt însă armarea unor îmbunătățiri tehnice aduse sistemului de lucru, ci manifestarea tendinței de umflare a normei de timp la operațiile respective.

Muncitorii plătiți în regie sînt destul de greu premiați. Aceasta se datorează mai ales faptului că la premierea lor se ține seama de realizările întregii întreprinderi și niciodată de rezultatele obținute de acești oameni la lucrurile lor de muncă. În același timp nu se puteau premia întotdeauna o serie de oameni care se evidențiau în mod deosebit. Acum aceste premieri vor putea fi făcute din fondul întreprinderii.

Dezbaterile au fost însoțite de propuneri însemnate, care au în vedere ridicarea necontenită a productivității muncii. Cele mai multe dintre propuneri se referă la îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale a sondelor. Aprovizionarea la timp a sondelor cu cele necesare forajului va influența în mod favorabil reducerea timpului neproductiv. În acest sens o propunere de seamă a fost făcută de sondorul șef Diaconu Constantin, de la sonda 1122. El a recomandat conducătorii să îmbunătățească procedeele de transportare și manipulare a turbinelor, alburilor defectarelor lor premature. Alte propuneri s-au referit la introducerea tehnologiei înaintate. Astfel, tinărul sondor șef Constantin Cristea de la „Sonda Tineretului” 41-B, a propus ca sonda aceasta să fie tubată cu coloană unică. Condițiile permit această operație și urmarea va fi o importantă economie de material tubular și de timp.

Dezbaterile s-au încheiat cu un bilanț bogat de propuneri și sugestii.

A început acum perioada de definitivare a principiilor introduse. În cadrul întreprinderii, a sistemului de salarizare îmbunătățit.

Apoi se va trece la aplicarea sa experimentală.

I. SINCA
correspondent „Știința Tineretului”
pentru regiunea Bacău

In intimpinarea Festivalului Mondial Realizări ale tinerilor țărani muncitori

Tinerii țărani muncitori din țara noastră se pregătesc intens pentru a întimpina cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Tot mai numeroși sînt tinerii țărani muncitori care se inscriu în gospodării agricole colective și în întovăririi. Astfel, între 1 ianuarie — 25 martie 1957 în regiunea București, Galați, Ploiești, Pitești, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară au pîșit pe calea agriculturii cooperatiste-socialiste 17.723 de tineri. În regiunea Craiova, sînt comune unde toți utemistii au intrat în sectorul cooperatist al agriculturii, ca de exemplu, Valea Stănciului și Padea din raionul Segarcea, Aurora și Fintința din raionul Cojmar, Dobrești din raionul Gara Jiului etc.

Un mijloc important de contribuție a tinerilor colectivizii la sporirea producției agricole îl constituie echipele de tineret. În prezent tineretul formează în gospodării agricole colective echipe în cadrul grăzilor existente. În privlele trei luni ale acestui an în regiunile București, Constanța, Craiova, Ploiești, Pitești, Suceava și Timișoara s-au înființat 629 echipe de tineret.

O inițiativă valoroasă a tinerilor țărani muncitori luată în clasla Festivalului o constituie „Leturile Festivalului”. Pînă la 25 martie în țară tinerii au amenajat loturi ale Festivalului, pe a suprafață de 4500 ha, pe care, în cea mai mare parte, le lasă în folosință cu porumb hibrid.

În ultima perioadă a lui o mare extindere acțiunea de plantare de pomi fructiferi, puișii țărâni, butași de viță de vie, în regiunile București, Constanța, Craiova, Galați, Ploiești, Pitești și Regiunea Autonomă Maghiară și nerii au plantat 2.489.755 de pomi, puișii și butași de viță de vie.

— Stîi fată, încotro zorești? Micoi nu-i răspunde. Ceașcă să-l ocolască, să-și vadă de drum spre casă.

— Așa, nu-mi dai nici o atenție? Întreba el, o baie!

— Și-ă dai brînci în sanțul soarelui. Fata cade în noroi. Se scoală cu pardesul murdar. Ceața face haz. Zăvoai Gheorghe, căpetenia huliganilor, își lăudă ucenicul.

— Bravo Toromilă! Nu te știam așa viteaz.

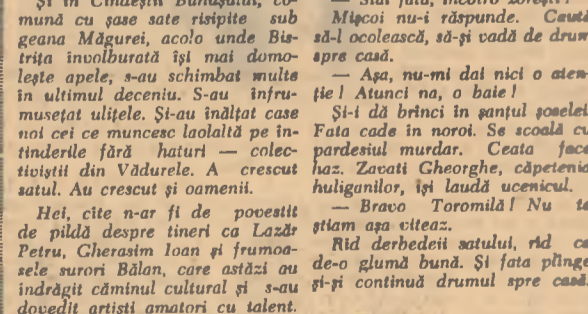
Rid derbedei satului, rid cu de-o glumă bună. Și fata pînge și-și continuă drumul spre casă.

— În relațiile cu Zăvoai își pierde „autoritatea”. El serosește totul la prețul oficial. Mulți se tem de răzburarea lui Zăvoai. Pentru că a existat și un precedent: pățania lui „Pădureț”. Așa poreclise satul pe un țînar care a culețea să-l țină piept lui Zăvoai. Era într-o simbhă seară, la bal. Zăvoai injura în gura mare. Comanda lăutarilor să cînte doar după pofta lui. Lua fetele cu forța la dans. Pădureț a luat apărea unei utemiste. A smuls-o din ghiarele lui Zăvoai. Tirziu, după miezul nopții huliganul l-a pîndit pe Pădureț și l-a străpuns cu furca.

Pădureț a fost dus la Buhuși, la spital, iar Zăvoai la pușcărie. Satul a răsuflat ușurat. Scăpase de-o paoste.

Iată însă că după cîteva zile, huliganul apare iar pe ulițele Cîndeștii. Cum scăpase? Tatăl lui Zăvoai, cel care ar fi avut datoria să se îngrijească de educația fiului său, a înțeles să se apărarea copilului într-un chip ciudat. A aranjat diferite mașinații, reușind să inducă în eroare justiția locală.

Așa se face că și astăzi huld

Și în Cîndeștii Buhușului, comună cu șase sate rîspînte sub geana Măsurii, acolo unde Bihuzin încubărață își mai domoilește apele, s-au schimbat multe în ultimul deceniu. S-au înfrumusețat ulițele. Și-au înălțat case noi cei ce muncesc loială pe întinderile fără haturi — colectivizii din Vadurele. A crescut satul. Au crescut și oamenii.

Hei, cite n-are fi de poezist de pildă despre tineri ca Lozăr Petru, Gherasim Ioan și frumosele surori Bălan, care astăzi au îndrăgit căminul cultural și s-au dovedit artiști amatori cu talent. Ori despre frunțașul recoltelor bogate Ion Simion, sau despre... E nesfîrșit numărul celor bunți! Dar pădurea Cîndeștiiului își are și uscăciunile ei.

Să ne întorcem în urmă cu cîteva luni.

...S-a inserat. Ohoșită după o zi grea de muncă, fclera Micoi Floarea a plecat de la dispensar. Dăsește spre casă cu pași șocători. Se teme. Va trece iar singură, prin beznă ulțel. Oare ei o pîndesc iar, acolo? Vor mai putea? Pravilele țării noastre sînt aspre cu cei ce sdrăvesc mîrghoii. Felcerea grăbește pasul. A început ploua. Se aprinde de loc unde de obicei se află ceața derbedeilor. Ea le aude acum deslușit corbele, înjurăturile. Aude și se face că n-aude. Cînd atinge în dreptul lor, unul din ceată, Toromilă, îi taie calea:

A doua zi — ca și cînd nu s-ar fi întimplat nimic. Fata nu crea să mai povestească nimănui rușinea ce-a pățit-o. Și ceata lui Zăvoai își vede mai departe de „trabă”, vestigherită. Nici un glas nu se ridică contra ei, nici un om cîștit nu cere concursul organelor de stat pentru a pune capăt huliganismului în Cîndești. Unora le era de-a dreptul frică să se pîndă rău cu Zăvoai. Chiar și poezia Negul, gestionarul secției M.A.T. a cooperatizii sătești — care găsește „curd” să vină țărânilor muncitori cîmul de 4,40 lei kg. cu 8,80 lei

PAGINA II-a.

A. HERȚEN de Tamara Ianuskovskaia.

PAGINA III-a.

Noaptea pe străzile Parisului de Mihail Ghimpu.

PAGINA IV-a.

MAGAZIN.

După o jumătate de mileniu

Vedere de la cetatea Sucevei

Un arheolog amator, spunea recent că nordul Moldovei este un cast muzeu subteran neamenajat sau un tratat de arheologie încă neterminat. Acela dreptate. Abia acum se scrie acest tratat, însă nu numai cu pînă; decamdată mai mult cu tîmăcopul...

Suceava, orașul acesta, izornit, după legenda din prietăca lui Isaco, a cumulat în mare măsură istoria Moldovei. După peste șase sute de ani de existență, localitatea păstrează pe cetea trecutului prin zidurile cetății de la marginea orașului, prin urme istorice care apar foarte des în ultimii cîștio ani, prin cele 14 biserici, în majoritatea cititorii domnești, și prin amintirea lui Ștefan cel Mare, păstrată de localnici neșterbită din generație în generație. Aici, aproape jumătate de oasac l-a fost domnitorului Cetatea de Scaun.

Am găsit Suceava zilelor noastre în plină frîmîntare. Primăvara aceasta, cam zgîrcit pe-aici cu vremea bună, a cîștit totuși orașul acesta istoric, azi capitală de regiune și oraș în plină dezvoltare, cu zile istorice. A fost astfel și o contribuție a naturii la eforturile succesorilor de a începe citi mai frumos serbările de aniversare a jumătății de mileniu de la urcarea pe Scaunul Moldovei a lui Ștefan.

Oamenii au început să răsculească din nou trecutul Moldovei. S-au pornit în căutare de noi documente și dovezii; s-a creat o nouă secție a muzeului regional: un etaj întreg a fost transformat într-o expoziție consacrată exclusiv domnitorului; amuzamentul „Ciprian Porumbescu”, bine cunoscut în Moldova de nord, intrase într-o fază de permanente repetiții ale unui repertoriu muzical foarte adecvat. Se pregăteau decorații și sala pentru piesa lui Delacroix „Apu de soare”, deși în acele zile nu se știa încă dacă va fi jucată de actorii Teatrului Național din București sau de către actorii boscari din Iași. Într-o altă săliță, a fost montată la Cimpulung la Suceava și ceaștia formatie de bucuri-mași condusă de Mihail Lăcătuș; a impundătoare clădiri a Școlii medii nr. 1 și s-a făcut ultima toaletă fiind gata pentru a primi cu cinste numele de Școala medie „Ștefan cel Mare”; conducătorii orașului căută locul în care să fie

fixată cîitoarea statuie a domnitorului; au început să sesească oaspeți; scriitorii și artiștii au fost înștiințați de un concurs literar, de artă plastică și de muzică, inițiat de Casa regională a creației populare împreună cu ziarul local „Zori noi” cu tema „Ștefan cel Mare”. Dar cite s-au făcut în aceste zile? Se pregătesc totemele unui mare simpozion: „Lupta pentru libertate a poporului sub Ștefan cel Mare”, „Relațiile Moldovei cu Rusia în timpul domniei lui Ștefan cel Mare”, „Ștefan cel Mare comandant înrăuit de oști”, „Ștefan cel Mare, oglindit în lumina istoriei universale” — toate aceste teme, împreună cu un întreg program de citire la locuri istorice urmînd a fi desfășurate în aproape două săptămîni, alți cit cu dăra aici, în Moldova de nord, a aniversarea domniei care a început în 1457 și s-a încheiat în 1504.

O „bătălie” mai tare ca cea de la Războieni! De data aceasta se ac scuze mai înfruntă oștile lui Mahomed al II-lea cu cele ale lui Ștefan cel Mare. Față în față se găsesc elevii a două școli medii din Suceava, mai precis, băieții din clasa a impundătoare clădiri a Școlii medii nr. 1 și a Școlii medii nr. 2. Este un război pentru cucerirea „istoriei. O bătălie cu tema: Pe urmele lui Ștefan cel Mare. E corba despre un concurs

47 de ani în Scaunul Sucevei Pe urmele lui Daniil Sihuștrul De vorbă cu „portarul” Cetății

Profesorul Saftu, știți, este foarte exigent — încearcă să se scuze una din elevele care iscodea pe directorul muzeului. O cheamă Violeta Anuşca. Cine știe ce ne-ar mai putea întreba despre Ștefan cel Mare profesorul de la Radio? Continuă îngrijorată eleva.

— În ce mîntă ține buzduganul Ștefan cel Mare, în statuia ecvestră din fața Palatului culturii din Iași în dreapta sau în stînga?

— Un concurent a erut să facă o incursiune în tunelul care ar lega cetatea Suceava cu alta. Și cum acasat tunel n-a existat nici măcar în timpul lui Ștefan, expediția, desigur, n-a mai avut loc.

— De ce ne persecuțai pe noi fetele? — se amestecă o elevă. Spunți-ne și nouă unde este acum podul de piele care lega cetatea cu orașul?

— Au mai erut să afle dacă domnitorului îi plăcea muzica. În a-

știi zimbetul dumneaovăstră, precum și bucuria cu care m-ași întîmpinat. Niciodată n-am uitat Bucureștii!

Atunci obrazțov n-a fost cu ansambul său. Înțelegînd parcă așteptările reporterilor, Sergheii Vladimirovici comunică că teatrul său este în drum. Apoi, se corectează: trenul pleacă de abia seara la ora 19, iar poimîine (adică mîine, n.r.) va fi în București. Programul? Ni-l expune în câteva cuvinte. Pentru adulți: „2-0 pentru noi”. În plus spectacolele sale personale. Apoi vor fi spectacole pentru copii.

Hotete privirea spre înaltul cerului și apoi o coboară spre buchetul pe care-l avea în mîini. „Bucureștii n-a întîmpinat cu cerul lui albastru și cu flori roșii”.

Jenat, îl rețin citeva clipe pe obrazțov rugîndu-l să scrie un salut cîitorilor noștri. Spontan, asperne pe hirtie: „Bună ziua, dragi prieteni!”. O frază simplă, dar strîbătută de o căldură profund omeanească pe care nu reușese totdeauna să țî-o inspire vorbele știute de meșteșugarii cuvîntului. Unul confrate, obrazțov îl schitează pe bloc-notes silueta unei păpuși. Il învied pe posesorul originalului salut.

...În Bucureștiul cu cer albastru, strîngînd la piept buchetul de flori roșii, se află un mare artist al timpului nostru.

F. URSEANU
CONTINUARE PAG. III

Intîlnire cu Obrazțov

L-ara întîlnit pentru prima oară pe obrazțov. A coborît sprinten scara mobilă a avionului și s-a îndreptat cu pași grabiți spre ce-l așteptau. Privim mîla stîrnim îndelung asupra lui. Era oarecum alid dect mi-l imaginam. Acel „om neobișnuit” despre care vorbea Bogza, mare artist al vremii noastre, semăna mult cu un bunice sfîtos, puțin ohoșit dar gata oricînd să deschidă miraculoasele porți ale unei lumi de vis și să-și tîchete nepoții.

I-am cercetat chipul. Imi stăruiau în mîinte expresiile bogzane despre spiritul profund uman al lui Obrazțov. Omenie. Fruntea brăzdată de șanțulele, ochii vii, scăr-păritori, de o expresivitate răscolitoarea, părul nins. Adunata laolaltă frînturile de imagini făuresca una singură, deplin unitară, inalterabilă: omenie. Sergheii Vladimirovici, omul și artistul, nu poate fi separat de această imagine.

Cei ce au văzut spectacolele teatrului lui de păpuși nu și-au precupețit eulogie. Și ascultîndu-le, poți să descifrezi în ele mult mai mult dect simpla mulțumire pentru

o seară plăcut petrecută. Păpușile lui Obrazțov te poartă într-un univers în care spiritul uman își dezvăluie generos valorile.

Se pregătesc să plece spre automobil, cînd cineva l-a oprit. Cu simplitatea de care numai marii artiști sînt capabili, cu o vioiciune ce infirma oboșala de pe chip, a acceptat să vorbească reprezentanților presei și radioului. Intrebări? Pentru prima oară într-o asemenea împrejurare mi se părea ciudat să pun întrebări.

I-am cercetat chipul. Imi stăruiau în mîinte expresiile bogzane despre spiritul profund uman al lui Obrazțov. Omenie. Fruntea brăzdată de șanțulele, ochii vii, scăr-păritori, de o expresivitate răscolitoarea, părul nins. Adunata laolaltă frînturile de imagini făuresca una singură, deplin unitară, inalterabilă: omenie. Sergheii Vladimirovici, omul și artistul, nu poate fi separat de această imagine.

Cei ce au văzut spectacolele teatrului lui de păpuși nu și-au precupețit eulogie. Și ascultîndu-le, poți să descifrezi în ele mult mai mult dect simpla mulțumire pentru

Serghei Obrazțov transmite un salut cald locuitorilor Capitalei

ganul continuă să cutreiera ulițele satului, să terorizeze oamenii cîștiti. Zăvoai și-a creat în Cîndești o „gască”. El însoțea cu mult zel cîștioa tineri, printre care se număra și Toromilă Ștefan, să minusculea cuțitul și bita, să țînă calea fetelor, să insulte bătrînii satului.

Zăvoai consideră acum Cîndeștii sat fără cîini. Faptele lui stimesc recolta țărânilor muncitori din șase sate. „Sînt foarte mirat — imi mărturisea zilele trecute frunțașul recoltelor bogate Ion Simion — cînd văd cum își fac de cap alde Zăvoai și Toromilă! Oare e așa de greu să li se bage mîntîle-n cap?”

Nu e, desigur, prea greu, dar trebuie împlinite anumite condiții. Organizația U.T.M., în primul rînd, e datoare să iasă din pasivitate și să creeze, cu ajutorul tuturor utemistilor din comună, o opinie sănătoasă, combativă, intolerantă față de acești derbedei.

Și sfatul popular are un cîcînt de spus. Pînă acum și el a complăcut în pasivitate, n-a întreprins nimic pentru asigurarea ordinii în comună și pentru apărarea liniștel cetățenilor. Sfatul popular trebuie să intervină cu tărie, curmînd drastic, orice abateră de la comportarea normală. Numai astfel va înceta să se mai spună despre Cîndești: „sat fără cîini”.

GH JANGOCIU

Un colecționar original

In primul număr al revistei „Tineretul lumii” din acest an, la rubrica „Cine vrea să corespundă cu noi?”, a apărut și o adresă din România: Karoly Franz Lofez din București anunță că dorește să facă schimb de insigne și bancnote cu tineri din orice țară.

O interesantă colecție de bancnote

Intr-un album, pe câteva zeci de file, sînt expuse, în ordine cronologică, emisiile de bani hîrție.

— Și bancnotele le colecționează. Bineînțeles, dintre acelea care marchează evenimente revoluționare, ne explică amabila noastră gazdă.

Întîlnim bancnote emise pe vremea lui Kossuth, în 1848, în Ungaria și Transilvania, diferite valori ce marchează evenimente revoluționare din China, Cehoslovacia, Coreea, Germania etc. Iată și câteva emisii care ilu-

Cîte ceva despre televiziune

„Vă aștept miercuri dimineață la ora 9. Căldura noastră se alină în spațiile albe. Deci pe mîine, cu această cuvîntare a Inchiast conștientă noastă telefonică cu directorul Radu Vasiliu de la televiziune.

„Nu mi-a fost greu să „detectez” căldura care adăpostește Studiourile televiziunii. Două pînă uriașe montate pe un acoperiș și înclinate spre „Casa Științei”, de unde se retransmit prin antena înaltă de pe turn, emisiunile de televiziune, mi-au atras atenția. Poarta de intrare a clădirii era garată de două autobuse „Zis” cu toții neobișnuiți — unul dintre ele avea pe acoperiș o pînă identică cu cele de pe clădirea în fața căreia stătim, iar o antenă caracteristică — bine cunoscutul „T” — era fixată deasupra cabinei șoferului. Nu mi-a fost greu să recunosc în „persoana” celor două autobuse, instalația mobilă de televiziune, pentru intercomunicare, calculul, transmisiunea directă de pe stațiile etc. De la aceste mașini pline cu diverse aparate, pleacă o serie de cabluri cauciucate spre interiorul studiourilor. Lîngă mașini, tehnicienii tineri și tovarășii sovietici veniți să ne înțeleagă în funcționarea aparatului pe care ni l-au furnizat, lucrăm cu febrilitate.

Am plecat cu sinceră părere de rău de lângă instalația mobilă a televiziunii, pe care și fi dorit foarte mult să-o văd și eu pe teren, la lucru, și am urcat scările spre birourile televiziunii. Anul acesta, în luna noastră televiziune va trece năpraznice examene. Cu toate că va fi un an de experimentare continuă, televiziunea noastră ne va prezenta programe din ce în ce mai variate și interesante. Dămînca trecută, de pildă, a fost televizat pentru prima dată la noi în țară un meci de fotbal (privit în imagine largă) și a intrat în posesia studiourilor „B” și urmează exercerarea cu instalația mobilă. Probabil, peste o săptămîină, vom putea urmări la televiziune o transmisiune din sala „Filmon” Sîrbia a piesei „Tata, Ianka și Cadîr”. De asemenea, transmisiunea directă de la spectacolele de păpuși pe care le va da în țara noastră teatrul sovietic. Oricum, după ce va fi televizată o emisiune din studiourile consacrate artei populare G. Nicolae-Basa. La 1 Mai, urmează Cupa și va putea urmări pe ecran înregistrarea marșă demonstrativă a muncitorilor. În închiriere, va recomanda în televiziune următorul program: meciul de fotbal de pe stadionul „Republică”. Dintre „Luceafărul”, „Căminul” și „Flacăra” vă recomandăm să citiți în această revistă și să vă adresați nu celor de vîrstă să scrieți.

Așa se explică de ce tov. Karoly și-a trimis adresa spre publicare și în această revistă care se adresează nu celor de vîrstă să scrieți.

AURELIA GOLIANU

O schelă veche de 100 de ani

Într-o regiune deluroasă, cale de 50 km, departare de Ploiești se întinde schela Băstunari scoțită pe drept cuvînt un adevărat muzeu petrolier. Aici se poate cere a se vedea — înrăzîtă de mîntărie — întreaga istorie a dezvoltării industriei noastre petroliere în ultima sută de ani.

La prima vedere, pare coruoasă, cu totul leșită din comun această schelă, cu alți mai mult cu cit drumul pînă acolo te poartă printre adevărate perdele de sonde moderne, cu turle atîngînd o înălțime de peste 40 m, și ajungînd în o adîncime de foraj în jurul a 2000 m. Vizitatorul schelei Băstunari trebuie să-și lepede însă sentimentul mirării și să raporteze tot ce vede la anii 1850, 1870, 1900, 1920... Atunci, nimic nu va mai fi șocant. Turlele pitice ale sondelor, înalte de 3-4 metri și aceluia de cele mai multe ori

dintr-un trunchi de copac, sinuos, cu crengile despletite sprijinit în două scînduri de lemn, vor părea liresiți pentru adîncimea — de atunci — a explorații feteiului: 30 m. Și aceasta era o adîncime neobișnuit de mare.

Istoria necrisă a acestor locuri amintește despre boierii din jurul anului 1848 care și trimiteau slugile să strîngă de prin șanțuri petrolul brut și înșiși la suprafață pe care-l foloseau la luminatul curților lor. De aceea, exploatarea feteiului prin folosirea turlelor — așa mărînte și primitive cum erau — constituia oarecum un mijloc evoluat, în locurile de care vorbim, există însă semne ale unei exploatare cu mult mai primitive, așa numitele „hegne”: un complex de scripiți acționat de un cal care printr-o mișcare circulară neîntreruptă ușura scobirea în pămînt a unei găuri prin care feteul

era scos cu ajutorul găleților. Cele mai multe dintre aceste „hegne” sînt azi acoperite de pămînt și iarbă. Mai sînt însă unele păstrate cu grijă ca un document al vremurilor trecute.

Despre istoria acestei schele — cea mai veche din țară — își vorbesc nu numai instalațiile, dar și fețele oamenilor. Întîlniți aici sîndori cu un stagiu de muncă de peste 40 de ani ale căror obrazi sînt desfigurare de focul incendiilor care, anual, pustiau regiunea. O altă mărturie a trecutului o constituie vechile locuințe. Oamenii te conduc spre niște hrube săpate sub un deal. Acolo locuiau muncitorii.

Ca orice muzeu, schela Băstunari — oferindu-ți imaginea primelor începuturi ale exploatareii petrolifere de la noi din țară — te aduce pînă în zilele noastre. Alături de turlele pitice acoperite de mușchi și înegrite de patina vremii și de petrol, se înalță sonde noi care extrag în condiții moderne petrolul fetei. Și amestecul acestor două tipuri de arhaice și modernă imaginea precisă a saltului industrial sărăcit de țara noastră dată cu saltul produs în domeniul vieții politice.

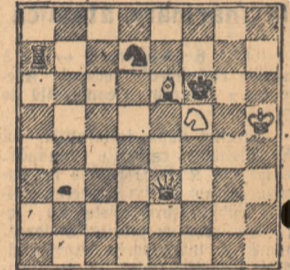
Prima publicație românească în limba chineză

Zilele acestea a apărut primul număr în limba chineză al revistei ilustrate „România azi”. Aceasta este prima publicație în limba chineză apărută în R.P.R.

Problema nr. 29 IANCU C. ILIE București

Mat în două mutări Alb: Rh5, De3, Ta7, Ne6 Cî: Ne7u: Rf6, Cd7

Soluția problemei nr. 15

de ing. A. Ivanovic

Prin surprinzătoare cheie 1.Cd8! albul se pregătește să hure din partea turnului negru în același timp, cedează adversarului un timp de religiu (e3) dar cu toate acestea marea avantaj pe care i le acordă, el îl amenință cu mat la c6. Căutînd să evite această amenințare, negru își corectează în mod logic mutările, realizînd bine cunoscută temă „apărarea prelungită”, care de astă dată e combinată foarte frumos cu contrașahuri. Apărarea de gradul I se obține prin mutarea calului din f3 — oriunde juca ca e merge numai matu 2.C6f7, bazat pe deschiderea nebulunii din g2. Corectarea, adică apărarea de gradul II, se realizează prin mutarea precisă a calului f3 la e5, dar autoblocîndu-și cîmpul dăruit permie dublu-șahu 2.Cf5 mat.

Autoblocarea aceluiași cîmp du către calul g4 permite matu 2.Ce6, iar în urma deplasării regelui la e5, se poate da mat numai prin deschiderea nebulunii adică 2.T:f3 mat.

Jocuri distractive

Prin anagramare, obțineți numele și pronumele unui cunoscut poet român contemporan precum și volumul pentru care a primit Premiul de Stat pe 1955.

Anagramind conținutul corsetei veți afla numele și pronumele unui scriitor român contemporan și romanul pentru care a primit Premiul de Stat pe 1955.

Prin anagramare, veți obține numele și pronumele unui scriitor român contemporan și romanul pentru care a primit Premiul de Stat pe 1955.

Cometă nouă

În cursul lunilor aprilie și mai se va vedea o cometă nouă. În prima jumătate a lunii aprilie cometa va deveni foarte strălucitoare înaintea aurorii (la răsărit) pentru observatorii emisferelor sudice, și după apusul soarelui (la vest) pentru cei din emisfera nordică.

O apropiere maximă de pămînt se va înregistra la 17 aprilie, cînd distanța de la cometă la pămînt este de 0,598 unități astronomice, iar de la cometă la soare de 0,412 unități astronomice. (Unitatea astronomică, în mijlociu, este de 149.500.000 km).

La 22 aprilie, cometa se va putea vedea seara cu ochii liberi. De la 26 aprilie, va începe să se vadă în jurul stelei polare, iar la 10 mai va fi în poziția care constituie cea mai mare ridicare deasupra orizontului aproape de steaua polară. Această cometă poartă numele celor ce au descoperit-o: astronomii belgieni Arend și Roland. Ea a fost descoperită în 1956, din întâmplare, pe plăci fotografice.

Pînă acum nu a putut fi studiată complet pentru a se putea cunoaște toate caracteristicile.

Prof. A. FLORINESCU

In căutare de noutăți filatelice

Întîmplarea — e drept, alimentată de o doză de curiozitate profesională — mi-a îndreptat pașii spre strada Biserica Enei, secesivă bucuresteană desprinsă de animația centrului citadin. O firmă nu prea mare prînsă la intrarea în complex, prelungită aproape până la anii din urmă. Nici nu descoperisem încă secretul alfabetului chad schizmat cu înfrigurare mîncînd poștă. Era preocuparea nr. 1, cîmpînd chiar veștilele sportive.

Un bol letargic în care clița celăpîni cu pachete de cîrți în mîni se îngheșie în fața unui ghizeu „Anticariatul...” — mă lămurisese grabă cineva. Străbat prin țigheșială și ajung pe treptele unei scări înguste. La etajul I propozec la „Filatelia”.

Clița tineri, probabil elevi de școală, au venit cu pachetele de mărci poștale pe care le etaleză pe un birou. Cineva cere un catalog. Un tînar se interesează de valoarea unei emisii mai vechi.

La un birou, mai în fundul sălii, pe gașete tovarășilor care redactează revista „Filatelia”. De la ei am aflat mai multe lucruri interesante.

Stam de vorbi cu clița minute, cînd observ pe biroul lui mai multe reviste filatelice străine. Se naște discuție și întrebare:

— Cum se manifestă interesul pentru filatelia românească în străinătate?

— Uite, să rîsfoim revista americană „Stamps”. Numărul pe martie reproduce marca românească închinată lui Rembrandt, „Stamp Collecting” din Londra reproduce marca poștală ce îl înfățișează pe George Enescu. „Il Bollettino Filatelico” din Roma publică „Poșta aeriană”. Dacă vrei pot continua cu exemplele. (Întrelocutorul meu îmi arată un vraf de reviste printre care recunoscu alături de binecunoscutul catalog Yvert et Teller pe anul 1957 prețuiește „capul de zimbru” apă-

informații pe marginea lor. În unele țări, ca în R.D. Germană, s-au tipărit albume speciale pentru mărcile rominești. De altfel, e interesant de știut că în cadrul concursului de filatelia sportivă organizat de revista italiană „Sport Phila” și patronat de Comitetul olimpic național italian, mărcile poștale rominești au primit trei premii. Este vorba de emisiunile ale R.P.R. pe teme sportive din anul 1953. Jariul a fost format din personalități marcante ale lumii filatelice.

Informații pe marginea lor. În unele țări, ca în R.D. Germană, s-au tipărit albume speciale pentru mărcile rominești. De altfel, e interesant de știut că în cadrul concursului de filatelia sportivă organizat de revista italiană „Sport Phila” și patronat de Comitetul olimpic național italian, mărcile poștale rominești au primit trei premii. Este vorba de emisiunile ale R.P.R. pe teme sportive din anul 1953. Jariul a fost format din personalități marcante ale lumii filatelice.

— Ați putea să-mi spuneți ceva despre valoarea mărcii poștale rominești în străinătate?

— În general, mărcile noastre sînt cumpărate în cantități ce le putem considera mari și la prețuri ce indică un interes deosebit pentru ele. Dar, pentru ca ne aflăm la acest capitol, merită să relatăm faptul că binecunoscutul catalog Yvert et Teller pe anul 1957 prețuiește „capul de zimbru” apă-

mează I. Constantinescu cu 2 victorii, Tr. Chicomban, C. Șandru, Ionăță, Funda (R.D.G.), Schur (R.D.G.), N. Vasilescu și alții cu alte o victorie.

În 9 ani au fost parcurși în total 3.174 km., acoperiți în 93h03'59"; media orară generală pentru toate etapele fiind: 34,080 km.

În ceea ce privește cîștigătorii celor 4 etape și mediile orare din acest an, cuvîntul îl au, bineînțeles, cei aproape 100 de cicliști care se vor alinia în ziua de 11 aprilie, în Piața Științei.

S. SPIREA

lui M. Niculescu, care întrecu pe C. Șandru, I. Hora (revelația cursei), I. Constantinescu, C. Dumitrescu etc. Au concurat 107 cicliști. Cursa e cîștigată de C. Șandru urmat de Hora, Constantinescu, V. Georgescu etc.

Traseu mîrit și competiție internațională

O cursă ciclistă se poate cîștiga și la vale. Aceasta a dovedit cu prisosință Beno Funda (R.D.G.) în anul 1955 cînd proba a devenit internațional prin participarea cicliștilor din R.D. Germană. Totodată, traseul a fost mîrit cu o etapă. Primul loc în clasamentul general îl revine lui Funda urmat de C. Dumitrescu, Schur, G. Moiceanu, Stolper (R.D.G.) etc.

Victoria unui anonim

Anul trecut, (în lipsa lotului R.P.R., plecat în R.D. Germană, spre a participa la concursurile premergătoare Cursei Păcii) o serie de cicliști tineri s-au afirmat categoric. Victoria finală a revenit tot unui tînar, dinamovistul Gh. Calcișcă, un ciclist aproape anonim pînă atunci.

Cîteva cifre

Cele 9 ediții de pînă acum au numărul 20 etape. Cel mai mare număr de victorii l-a obținut M. Niculescu, cîștigînd 7 etape. Ur-

ne-a rezervat-o mai la urmă — o adevărată galerie a înșelărilor emise cu prilejul diferitelor evenimente din viața tineretului. O serie ilustrează mișcarea comunistă de tineret. Printre altele ne atrage atenția coloritul celor emise cu ocazia întîlnirilor tineretului comunist german din anii 1928, 1929 și 1930.

La capitolul rezervat activității tineretului român, se pot urmări seriile de insigne emise în cinstea marilor succese repurtate în munca voluntară pe marile noastre șantiere.

Nu lipsesc din colecție nici insignele apărute cu ocazia diferitelor întîlniri, congrese ale partizanilor păcii și cele ale Festivalurilor Mondiale ale Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie

„Cursa Științei”, DE-A LUNGUL ANILOR...

Între 11 și 14 aprilie se va desfășura ediția jubiliară (a X-a) a tradiționaliei întreceri de fond „Cursa Științei”, prima cursă de lung kilometraj a sezonului ciclist.

În preajma ediției jubiliare a „Cursei Științei”, ediție așteptată de cicliști cu emoție deosebită, considerăm că i-ar interesa pe cititorii noștri, să facem un scurt istoric al acestei probe.

M. Niculescu victorios în prima ediție...

1948. Din cei 40 de cicliști, plecați din București, zece ajung împreună la Predeal, unde angajează sprintul final pe care îl cîștigă M. Niculescu (Media orară: 29,640 km/h). După cîștigător, se clasează în ordine: Gh. Dumitrescu-Brutaru, Tr. Chicomban, Ciohodaru, Negoescu etc. A doua zi, se rulează în pluton, fără prea multă grabă, pînă la Ploiești unde se produce o busucală. Trei cicliști scapă în frunte. Printre ei și M. Niculescu, care ocupă primul loc în clasamentul general al cursei. Media orară în etapa a II-a 34,800 km/h.

laltă concurenți sosește la intervale apreciable. Din nou rula în pluton, fără nimic deosebit de la Predeal pînă la București. Astfel, M. Niculescu obține iarăși victoria în competiție (Media orară a etapei: 35,220 km/h). În clasamentul general, după M. Niculescu se află N. Chicomban, tinărul (pe atunci) C. Șandru, revelația cursei, G. Negoescu, Tr. Chicomban etc.

Pe ultimii kilometri

1950. Traseul a fost prelungit pînă la Orășel Stalin. Și aici tot M. Niculescu sosește primul, (din cei 64 concurenți plecați din București) și întrece la sprintul final pe C. Șandru, Gh. Dumitrescu-Brutaru și alți 9 alergători. (Media: 32,202 km/h). La înșierare, o cursă monotonă exasperant de monotună (de unde și media orară a etapei: 31,740 km/h.) în pluton masiv ajunge la Otopeni, unde încep hărțuieii îndrăcite, dar fără efectul scontat. La 4 km. de sosire, Gh. Negoescu (sosit la Or. Stalin la clița secunde de cîștigătorul etapei), printr-un atac bine orientat, fuge din pluton și termină detașat etapa. Astfel, el obține victoria în cursă.

tapa a II-a, M. Niculescu spîrgînd un cauciu, plutonul se deslanșează. La București, sprintul este cîștigat de C. Șandru urmat de revelația cursei N. Maxim. Tinărul N. Maxim, sosit al treilea la Or. Stalin, ocupă astfel primul loc în clasamentul general. Media orară a ultimei etape: 36,780 km.

În 1952, pentru a treia oară M. Niculescu

Din nou M. Niculescu sosește primul la capătul primei etape, întrecînd pe N. Maxim, C. Șandru, N. Chicomban, V. Georgescu (una din „speranțele” noastre de atunci) etc. Media orară: 33,560 km. Un grup numeros (ca urmare a unei etape calme), se prezintă la sprintul final la București, unde iese victorios Ion Ionăță, urmat de M. Niculescu, Norhadian, Maxim etc. Media: 35,480 km/h. Victoria în cursă îi revine lui M. Niculescu, urmat (cu același timp) de Maxim Norhadian, V. Georgescu, C. Șandru și alții.

I. Constantinescu cîștigă ediția a VI-a

În sîrșit, iată că altcineva cîștigă prima etapă din anul 1953. I. Constantinescu (M. Niculescu nu a participat, fiind suspendat). Cîștigătorul etapei a depășit la sprint pe V. Georgescu, Tr. Chicomban, Dăteu, Ef. Niță și alți 5 alergători. Etapa s-a deslășat pe vreme rece, mohorâtă, cu vînt puternic și, pe alocuri, ploaie. Totuși s-a realizat

media orară de 33,640 km. În etapa a doua, desși s-a gonit sustinut (media: 37,800 km/h.) un pluton de peste 30 de alergători ajunge la București. Aici, sprintul final este cîștigat de Tr. Chicomban. Clasamentul din prima etapă nu se modifică și astfel I. Constantinescu, obține victoria în cursă, urmat de Tr. Chicomban, V. Georgescu, C. Dăteu, C. Șandru etc.

1954. În sîrșit, C. Șandru pe primul loc

Fondist cu excelente calități, C. Șandru a fost deseori pretendent justificat la victoria finală, fără însă a izbûti să concretizeze această perspectivă sau... aspirație. Iată, însă, că în 1954 el își traduce în fapt ambiția de a-și înscrie în carnetul de performanțe această probă. În prima etapă, la Or. Stalin, el se clasează pe locul 3, la o lungime de bicicletă în urma lui I. Constantinescu (cîștigătorul etapei) și I. Hora, clasat pe locul 2. De notat că în această etapă, desfășurată într-o minunată zi de primăvară, s-a realizat cea mai mare medie orară pe ruta București-Or. Stalin: 35,540 km., cifră care stă în picioare și la ora actuală. De la Or. Stalin la București o simplă promenadă, monotonă firește, de unde și modesta medie orară de numai 34,890 km. Sprintul final îl revine